

ако ный завьнѣгы останѣхмы постоянны въ доброто, но защото не са нахожда ни единъ чловѣкъ, който да не е сѣгрѣшилъ нѣкога, слѣдова че туй срѣдство е невъзможно за да спасе чловѣкъ'а.

— *Защо не е поне покаяніето довольно срѣдство?*

— Защото покаяніето трѣба да е истинско и съединено съ рѣшително заричаніе на тогози който са кае, какъ той са оставя отъ злото и нѣма вече да са връща въ него: но повреденныйа отъ грѣх'а чловѣкъ не може направи таквози покаяніе.

— *Що слѣдова ошъ шуй?*

— Отъ туй става явно колко е необходима Евангелската вѣра на чловѣкъ'а, за да упознае слабостъ-та си и да иска цѣлитель, който е Господъ нашъ Исусъ Христосъ.

ЧАСТЬ ВТОРА.

ЗА ЕВАНГЕЛСКАТА ВѢРА.

ОТДѢЛКА 1.

За Свещенното писаніе.

— *Понеже чловѣкъ'а не былъ доволенъ да изнамѣри срѣдство за да умилосливи Бога, да бы са примирилъ съ Него, що са случи ошъ шуй?*

— Самъ Богъ из'еви туй високо срѣдство, защото не бы приличало на безрѣното Му милосѣрдіе да остави чловѣкъ'а въ незнаніе.

— *Какъ са нарича шуй смотрѣніе Божіе?*

— Нарича са *Ошкровеніе*.